

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U MAKARSKOJ
STALNA SLUŽBA U IMOTSKOM

P-526/2024-36

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Makarskoj Stalna služba u Imotskom, po sucu Mariji Ćosić u pravnoj stvari tužitelja: FABRIKA DUHANA MOSTAR d.d. za proizvodnju duhana i cigareta Mostar, Maršala Tita 237, 88104 Mostar, Bosna i Hercegovina, OIB:29385288653, zastupana po direktoru Bakiru Pekušiću, zastupan po punomoćniku Darku Marjanoviću iz Zagreba, P. Hatza 10, protiv tuženika: 1.Gordana Barbarić, Ul. II Bojne radničke 15, Mostar, OIB:38686506576, (sada na adresi Magistrala 23, Podaca), 2. Željko Ćorić, OIB:19526420786, Rodoč 80, Mostar, 3. Monika Ćorić, Rodočka 80, Mostar, JMBG:1304986155018, 4. Marko Ćorić, Rodočka 80 Mostar, JMBG:2807993150655, zastupan po pun. Suzani Alač, odvjetnici u Makarskoj, kao nasljednici pokojnog Krešimira Ćorića iz Gradaca, Obala 11, radi utvrđenja i brisanja, nakon održane glavne rasprave dana 18. lipnja 2026., objave dana 23. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Usvaja se tužbeni zahtjev koji glasi:

"1.Utvrđuje se da je uknjižba prava vlasništva na nekretnini upisanoj u zk. ul. 1303 K.O. Gradac, čest. 550 ZGR, u naravi zgrada i dvorište, 466 m2, od toga zgrada 265 m2 i dvorište 201 m2 kod Općinskog suda u Makarskoj, zemljišnoknjižni odjel za korist Ćorić Krešimira iz Gradca, Obala br. 11, a izvršena na osnovi pravomoćne presude Općinskog suda u Makarskoj pod brojem P-563/07 od 31.01.2008. godine pravno ne valjana.

2.Nalaže se brisanje zemljišnoknjižnog stanja nastalog na osnovi navedene pravomoćne presude i uspostava zemljišnoknjižnog stanja u zk. ul. 1303 kakvo je bilo prije provedbe pravomoćne presude Općinskog suda u Makarskoj pod brojem P-563/07 od 31.01.2008. godine tako da se briše pravo vlasništva na tim nekretninama s imena tuženog Krešimira Ćorića iz Gradca, Obala br.11, uz istovremeni upis toga prava na ime pravnog prednika tužitelja Fabrike duvana u Mostaru."

II. Nalaže se tuženima da solidarno nadoknade tužitelju na ime parničnog troška iznos od 35.202,22 EUR-a, sa zateznim kamatama koje teku od presuđenja pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa

koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 (petnaest) dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u brisovnoj tužbi navodi da uvidom u e-izvadak Općinskog suda u Makarskoj, Zemljišnoknjižni odjel Makarska K.O. Gradac u zk. ulošku 1303 je utvrdio da je tuženik upisan kao nositelj prava vlasništva na čestici 550 ZGR u naravi zgrada i dvorište ukupne površine 466 m² a da je predmetni upis izvršen na temelju pravomoćne presude Općinskog suda u Makarskoj broj P-563/07 od 31.01.2008. godine, a koja odluka je postala pravomoćna dana 29.02.2008. godine.

2. Tužitelj navodi da je pravni slijednik nositelja knjižnog prava koji je bio upisan u zemljišne knjige neposredno prije nastanka promijene i upisa tuženika a uvidom u povijesni izvadak zk. uloška 1303 K.O. Gradac razvidno je da je prednik tužitelja Fabrika duhana u Mostaru bila upisana kao vlasnik predmetnih nekretnina i da je tužitelj pravni slijednik ranijeg nositelja knjižnih prava Fabrike duhana Mostar a što proizlazi iz uvjerenja Općinskog suda u Mostaru koje je izdato 18.10.2010. pod brojem Tt-O-1-1549/10.

3. Tužitelj navodi da je tuženik ishodio upis prava vlasništva na temelju potpuno nevaljanih isprava, odnosno na temelju isprava temeljem kojih se nije mogao izvršiti upis i to jer se radi o nekretnini koja je vlasništvo pravnih osoba čije je sjedište na području Bosne i Hercegovine, te su predmetne nekretnine izuzete od raspolaganja temeljem uredbe Vlade RH i to Uredbe o zabrani raspolaganja nekretnina koje se nalaze na teritoriju RH (Narodne novine broj:36/91) i da je Općinski sud u Makarskoj postupio po navedenoj Uredbi ista bi bila evidentirana u zemljišnim knjigama te bi sukladno članku 1 navedene Uredbe trebala biti upisana zabilježba zabrane raspolaganja, te je i iz tog razloga upis nevaljan jer sud nije postupio po navedenoj Uredbi.

4. U odnosu na pravomoćnu presudu temeljem koje je izvršena uknjižba prava vlasništva tužitelj navodi da je donesena protiv pravne osobe koja uopće ne postoji i ta osoba nije nositelj bilo kakvih prava sljedništva u odnosu na knjižnog prednika Fabriku duhana u Mostaru. Naime, tvornica duhana Mostar d.d., Stjepana Radića 50, Mostar, BiH, uopće ne postoji kao tvrtka-društvo koje je upisano u registar pravih subjekata Općinskog suda u Mostaru, niti je kao takva ikada postojala pa slijedom toga presuda pod brojem P-563/07 je donesena protiv ne postojeće pravne osobe, a kako je nepostojeća nemoguće je da je ona pravni slijednik ranije knjižnog vlasnika Fabrike duhana u Mostaru, pa presuda nije, niti može biti osnov za uknjižbu prava vlasništva na ime tuženika. Osim navedenog tužitelj navodi da je nevjerovatno da presuda zbog ogluhe, koja je donesena 31.01.2008. postala pravomoćna 29.02.2008. godine, jer je opće poznato da se sukladno pravilima o dostavi, dostava mora izvršiti diplomatskim putem, a što sud nije učinio.

5. Tužitelj navodi da je tuženik bio nepošten stjecatelj a što je razvidno iz činjenice da je 2000. godine zatražio upis prava vlasništva u zemljišnim knjigama na nekretninama Fabrike duhana u Mostaru, ali je njegov predmet odbijen rješenjem broj Z-103/00, pa slijedom svega iznijetog tužitelj postavlja tužbeni zahtjev kao u izreci presude.

6. Tuženik Krešimir Ćorić koji je u međuvremenu umro, a njegovi nasljednici su Gordana Barbarić, Željko Ćorić, Monika Ćorić i Marko Ćorić, u odgovoru na tužbu od 08.09.2014. godine navodi da nema dokaza da tužitelj postoji kao pravni subjekt, kao pravna osoba, a izvod iz Trgovačkog registra, odnosno uvjerenje je izdato unatrag četiri godine, pa da je potrebno kao prethodno pitanje utvrditi da li tužitelj postoji, te da li je otvoren stečaj nad tužiteljem. Osim navedenog tuženik se poziva na presuđenu stvar, a što je tvrdio i u postupku pod brojem P-704/07 u kojem postupku je Fabrika duhana Mostar podnijela Osnovnom sudu tužbu protiv ovdje tuženika i protiv Tvornice duhana Mostar, te tuženiku nije poznato da li je taj postupak okončan, s prijedlogom da se odredi prekid postupka do okončanja postupka pod brojem P-608/2000.

7. Tužitelj navodi da je predmetnu nekretninu kupio temeljem Ugovora o kupoprodaji dana 27. siječnja 2000. godine sa osobom koja je kao direktor d.d. ovlaštena za sklapanje ugovora u spoljnom-trgovinskom prometu, bez ograničenja, temeljem kojeg ugovora je i platio porez. Tuženik je zatražio od vlade RH izuzimanje od zabrane raspolaganja nekretnina na području RH, što je Vlada i odobrila odlukom Klasa:940-01/00-04/02, Urbroj:5030109-00-1 od 13. siječnja 2000. godine. Navedeni ugovor je tuženik podnio na uknjižbu ali je prijenos vlasništva odbijen iz formalnih razloga pa je tuženik podnio tužbu protiv Tvornice duhana Mostar d.d. Stjepana Radića 50, Mostar, B i H, a sve kako je upisano u uvjerenju Županijskog suda u Mostaru od 29. kolovoza 2000. godine, te je nakon što je navedena presuda postala pravomoćna, tuženik podnio zahtjev za uknjižbu, te je rješenjem broj Z-1192/08 od 18. svibnja 2012. izvršen upis na ime tuženika, a koju nekretninu koristi od trenutka kupnje zajedno sa svojom obitelji, pa slijedom iznijetog predlaže da se navedena tužba odbaci, odnosno tužbeni zahtjev odbije.

8. Sud je u dokaznom postupku izvršio uvid u rješenje o upisu promjena podataka o subjektu upisa u sudski registar broj Tt- 502/04 od 30.06.2004. (str.5,6,7,8), izvršio uvid u zk. izvadak Z.U. 1303 K.O. Gradac, pročitao presudu zbog ogluhe pod brojem P-563/07 od 31.01.2008., pročitao uvjerenje o pravnom sljedništvu pod brojem Tt-O-I-1549/10 od 18.10.2010 a koje je izdato od Općinskog suda u Mostaru (str.13 i 14), izvršio uvid u spise broj P-563/07 i PuP-2182/15 (P-704/07), pročitao uvjerenje Županijskog suda u Mostaru (str.24), pročitao kupoprodajni ugovor koji je zaključen između Tvornice duhana d.d. s p.o. Mostar, Biskupa Bucanjića 19 A, zastupan po direktoru Nikoli Prce kao prodavatelj i Krešimira Ćorića iz Podaca, Magistrala 11 kao kupca (str.26 i 27), pročitao izjavu Nikole Prce od 28. siječnja 2000.g. (str.28), pročitao Odluku o izuzimanju od zabrane raspolaganja nekretninama na teritoriju RH radi realizacije ugovora sklopljenog između Tvornice duhana Mostar d.d. kao prodavatelja i Krešimira Ćorića kao kupca od 13.01.2000.godine, pročitao rješenje državne geodetske uprave od 07.07.2011. (str.34), pročitao presudu Općinskog suda u Mostaru pod brojem 07 58 P-019835 00 P od 28. veljače 2012. godine (str. 41 do 43), pročitao izvod iz sudskog registra Općinskog suda u Mostaru od 08.10.2014. (str.64 do 68), pročitao izvod iz sudskog registra Općinskog suda u Mostaru od 26.10.2015. (str.70 do 72), pročitao izvod iz sudskog registra Općinskog suda u Mostaru od 19.03.2019. (str.81 do 83), pročitao uvjerenje o pravnom sljedništvu za dioničko društvo Fabrika duhana Mostar od 26.10.2015. (str.73 i 74), saslušao svjedoke Ingrid Ćorić i Gordanu Ćorić, pročitao presudu Kantonalnog suda u Mostaru broj 580P019835 19 GŽ 3 od 15.01.2020. (str.107 do 110), pročitao presudu

Općinskog suda u Mostaru pod brojem 58 P 01983519 P3 od 24.10.2019. (str.114 do 123), pročitao presudu Vrhovnog suda federacije Bosne i Hercegovine od 20.07.2020 pod brojem 58 O P01983520 Rev (str.126 do 128), pročitao rješenje Općinskog suda u Makarskoj pod brojem 15 R1-50/2020 od 08. prosinca 2020 (sr.129 do 130) i pročitao rješenje o nasljeđivanju broj 58 O O-23326210 O od 14.10.2021 (str.139 i 140).

9.Predmet postupka je utvrđenje da je uknjižba prava vlasništva na nekretnini upisanoj u zk.1303 K.O. Gradac čest. 550 ZGR., u naravi zgrada i dvorište, 466 m2 od toga zgrada 265 m2 i dvorište 201 m2, pravno ne valjana.

10.Tijekom postupka ovaj sud je nesporno utvrdio:

- da je Općinski sud u Makarskoj pod brojem P-563/07 donio presudu zbog ogluhe kojom presudom je utvrdio da je Krešimir Čorić iz Gradaca jedini i isključivi vlasnik nekretnine navedene u izreci presude, s tim da u navedenoj presudi kao tuženik se navodi Tvornica duhana Mostar d.d., Stjepana Radića 50, Mostar, B i H i da je navedena presuda donesena dana 13. siječnja 2008., a postala je pravomoćna 29. 02.2008. godine;

- da je Krešimir Čorić zaključio Ugovor o kupoprodaji dana 27. siječnja 2000.godine sa Tvornicom duhana d.d. s p.o. Mostar Biskupa Bucanića 19 A, a kojeg zastupa direktor Nikola Prce;

- da je Nikola Prce sačinio izjavu koja je ovjerena u Metkoviću dana 23. travnja 2007.godine kod Javnog bilježnik pod brojem OV-308/07 u kojoj izjavi navodi da se Odluka Vlade RH od 13. siječnja 2000.godine temeljila na kupoprodajnom ugovoru od 22. prosinca 1998. godine po kojem ugovoru je Tvornica duhana d.d. Mostar prodala Krešimiru Čoriću čest. zgr. 550 i čest. zem. 2536, a sve upisano u zk. ul. 1303 K.O. Gradac. U navedenoj izjavi se također navodi da izjava služi kao prilog uknjižbi tih nekretnina na ime Krešimira Čorića, a sve budući da se uknjižba traži po drugom kupoprodajnom ugovoru koji je zaključen 27. siječnja 2000. godine;

- da iz uvjerenja o pravnom sljedništvu dioničkog društva Fabrika duhana Mostar, a koje uvjerenje je izdao Općinski sud u Mostaru, pod brojem Tt-O-1-1937/15 od 26. listopada 2015. godine proizlazi da rješenjem Županijskog – Kantonalnog suda u Mostaru broj Tt-817/01 od 14. lipnja 2002. godine u registar društva upisano je usklađivanje sa zakonom o privrednim društvima, izmijene tvrtke/firme, upis privatizacije dijela državnog kapitala, upis temeljno-dioničkog kapitala, izmijene i usklađivanje djelatnosti FSKD i ZVTP i upis uprave društva, društva koje posluje pod tvrtkom dioničko društvo Fabrika duhana Mostar skraćeno: D.D.FDM a čije sjedište je u Mostaru na adresi Maršala Tita 237, te da u istom rješenju je navedeno da se radi o "duplom" subjektu upisa te da se sukladno nalogu predsjednika suda, a u svezi ujedinjavanja sudskog registra tog suda pripajanjem registarskih spisa ranijeg višeg suda Mostar-Istok objekt upisa mijenja;

- da je Vlada Republike Hrvatske donijela odluku pod brojem Klasa:940-01/00-04/02, Urbroj:5030109-00-1 dana 13. siječnja 2000. godine u kojoj odluci se navodi da se izuzima od zabrane raspolaganja nekretnine navedene u izreci presude, te da se može realizirati Ugovor o kupoprodaji koji je sklopljen 22. prosinca 1998. između Tvornice duhana Mostar d.d. kao prodavatelja i Krešimira Čorića kao kupca;

- da je Općinski sud u Mostaru pod brojem 0758 P 019835 00 P donio presudu kojom je utvrdio da kupoprodajni ugovor ovjeren pod brojem 454, 455/2000 od 28. siječnja 2000.g., zaključen između Tvornice duhana Mostar dd s p.o. Mostar, Ulica Biskupa

Buconića 19-a, zastupana po direktoru Nikoli Prce kao prodavaocu s jedne strane i Krešimira Ćorića iz Podaca, Magistrala broj 11 kao kupca s druge strane, ništav. Navedena presuda je postala pravomoćna dana 12. listopada 2012. godine, a izvršna dana 20. studeni 2012. godine, iz navedene presude proizlazi:

"da aktivna legitimacija tužitelja proizlazi iz Uvjerenja o pravnom sljedništvu Općinskog suda u Mostaru posl. br. Tt-O-I-1 549/10 od 18. listopada 2010. godine uvidom u koji je utvrđeno da je Rješenjem Županijskog/Kantonalnog suda u Mostaru br. Tt-817/O1 od 14.06.2002. godine, u registar društva upisano usklađivanje sa Zakonom o privrednim društvima, izmjena tvrtke/firme, upis privatizacije udjela državnog kapitala, upis temeljnog dioničkog kapitala, izmjena i usklađivanje djelatnost sa FSKD i ZVTP i upis uprave društva koje je nastavilo djelovati pod tvrtkom Dioničko društvo Fabrika duhana Mostar, skraćeno D.D. FDM sa sjedištem u Mostaru, ul. M. Tita br. 237. Istim rješenjem, na registarskom listu br. 1., upisano je da se radi o takozvanom „duplom“ subjektu upisa, te je sukladno Naputku Predsjednika suda u postupku ujedinjavanja sudskog registra suda s pripajanjem registarskih spisa ranijeg Višeg suda Mostar - Istok, kod ovog subjekta upisa mijenjan matični registarski broj tako da dobiva broj pod kojim je bio upisan u sudski registar prilikom osnivanja i to 1-1095. Ovaj pravni subjekt izvršio je rekonstrukciju osnivanja rješenjem bivšeg Višeg suda Mostar- istok broj UF/I-108/95 od 20.8. 1995. godine i bio upisan u matični registarski broj 1-251.

Da u vrijeme zaključenja spornog ugovora stupio je na snagu Zakon o privatizaciji poduzeća F BiH („Službene novine F BiH“, broj 27/97, 8/99, 32/00, 45/00, 54/00, 61/01, 27/02 i 33/02) kojim su određena opća pravila privatizacije poduzeća u čijoj se početnoj bilanci pokaže da u razlici između ukupne vrijednosti aktive i vrijednosti obveze sukladno zakonu postoji kapital čiji vlasnik nije fizička ili pravna osoba i da nema trajnog kapitala, kojim subjektom se imala smatrati i Tvornica duhana Mostar. Člankom 2. istog zakona propisano je da odobravanje i provođenje privatizacije vrši Agencija za privatizaciju F BiH i agencije za privatizaciju Županije - Kantona, dok se dijelovi poduzeća, odnosno sredstava poduzeća, koji nisu uvjet obavljanja njihove pretežite djelatnosti, privatiziraju sukladno odredbi čl. 26-28 Zakona kojim se uređuje malu privatizaciju i prije privatizacije samog poduzeća.

Da kod prednjeg utvrđenja da je Tvornica duhana Mostar, u ostalom kao i prednik tužitelja Fabrika duhana Mostar, bila predmetom „dvojnog“ upisa, da nema dokaza da je između ova dva pravna subjekta izvršena diobena bilanca sa jasno definiranim kapitalom društva, odnosno sačinjena početna bilanca sukladno čl. 7. Zakona o privatizaciji F B i H, a niti je iz kupoprodajnog ugovora OV. br.454, 455/2000 od 28.01.2000. vidljivo da je prodaja predmetnih nekretnina izvršena uz odobrenje (pod nadzorom) Agencije za privatizaciju, odnosno od strane nadležne agencije u postupku i na način propisan odredbama čl. 11-19. i 27. Zakona o privatizaciji, prema stavu suda predmetni ugovor je zaključen protivno prisilnim propisima i shodno čl. 103 i 109 ZOO, pa je slijedom navedenog ništav ”.

11.Nije osnovan prigovor tuženika da se radi o presuđenoj stvari. Naime, u postupku koji je voden pred Općinskim sudom u Mostaru, po tužbi Fabrika duhana Mostar - F DM dd Mostar. ul. M. Tita 237 protiv tuženika Krešimira Ćorića tužbom je traženo utvrđivanje ništavosti ugovora o kupoprodaji OV br. 454 i 455/200 od 28.01.2000.g. zaključenog između „Tvornice duhana Mostar“ d.d. s p.o. Mostar zastupano po direktoru Nikoli Prce kao prodavatelja i Krešimira Ćorića kao kupca i izmjena posjeda u katastarskim knjigama u posjedovnom listu 831 K.O. Gradac. Dakle, predmet tužbenog zahtjeva nije bio nalog za brisanje upisa prava vlasništva u zemljišnim

knjigama Općinskog suda u Makarskoj protiv ovdje tuženika, kao što je to u ovom postupku, već utvrđivanje ništavim osnova stjecanja toga prava na koji se poziva tuženik. Postupak za koji tuženik tvrdi da je okončan presuđenjem stvari o kojoj se vodi ovaj predmetni postupak, okončan je 22. kolovoza 2012.g. na Općinskom sudu u Mostaru, s tim da je tužba podnesena 12. srpnja 2000.godine i stanje upisa u Zemljišne knjige Općinskog suda u Makarskoj odnosno stanje sve do upisa tuženika od dana 18. svibnja 2012. rješenjem Z-1192/08 je bilo u korist tužitelja i tek provedbom navedenog rješenja u zemljišnim knjigama bilo je moguće ustati tužbom za brisanje izmjene odnosno upisa prava vlasništva u korist tuženoga.

12.Postupak koji se vodio pod poslovnim brojem P-704/07, Općinski sud Makarska - privremena mjera je okončan povlačenjem tužbe 28. listopada 2013.godine, pa nije osnovan prigovor presuđene stvari.

13.Navod tuženika kako je navedenu nekretninu kupio uredno zaključenim kupoprodajnim ugovorom sa osobom koja je kao direktor D.D. ovlaštena za sklapanje ugovora u spoljno - trgovinskom prometu, bez ograničenja, pozivajući se na dokaz Ugovora koji je ovjeren pod brojem OV br. 454 i 455/200 od 28. siječnja 2000.godine i uvid u izjavu tadašnjeg direktora Nikole Prce, sud ne može prihvatiti jer navedeni pravni posao, odnosno ugovor o kupoprodaji je pravomoćnom sudskom odlukom Općinskog suda u Mostaru broj 07 58 P 019835 00 P od 22. kolovoza 2012. godine utvrđen ništavim pa je taj ugovor bez pravnog učinka kako prema ugovornim stranama tako i prema trećima, odnosno ima se cijeliti kao da isti nikada nije ni sklopljen.

14.U vezi Odluke o izuzimanju od zabrane raspolaganja nekretninama na teritoriju Republike Hrvatske Klasa:940-01/99-01/0555, URbroj:514-02-03/10-99-6 od 20. siječnja 2000. godine kojom je dana suglasnost za realizaciju ugovora o prodaji sklopljenog 22. prosinca 1998. godine između Tvornice duhana Mostar d.d. Mostar i Krešimira Ćorića očito je kako odluka nije dana za ugovor od 27. siječnja 2000. godine, odnosno za pravni posao za koji tuženik tvrdi da je osnova stjecanja predmetne nekretnine, a što potvrđuje u svojoj izjavi Nikola Prce od 28. siječnja 2000. godine, a koja je data u svrhu uknjižbe predmetnih nekretnina u korist Krešimira Ćorića i potvrđuje da odluka Vlade se temeljila na kupoprodajnom ugovoru od 22. prosinca 1998. godine, a ne na ugovoru o kupoprodaji od 27. siječnja 2000. godine, iz čega se izvodi zaključak da nije postojala suglasnost - odluka o izuzimanju od zabrane raspolaganja nekretnina na teritoriju Republike Hrvatske po zaključenom ugovoru od 27. siječnja 2000. godine.

15.Iz izvedenih dokaza nesporno proizlazi da je tuženik cijelo vrijeme od podnošenja tužbe u predmetu P-563/07 do provedbe upisa znao kako nema osnovu za stjecanje prava vlasništva iste nekretnine, obzirom da je već odbijen u predmetu Z-103/00, te je stoga i ustao tužbom protiv pravne osobe koja nije slijednik upisanog imatelja prava te je stoga i dao adresu navodnog zakonskog zastupnika istog društva kao adresu za dostavu pismena, a Općinski sud u Makarskoj navedeno pismeno dostavlja na adresu zakonskog zastupnika, a što nije smio.

16.Dakle postupak pod poslovnim brojem P-563/07 je vođen protiv društva koje nije pravna osoba, obzirom da nije upisan u relevantni registar kod nadležnih sudova u

Bosni i Hercegovini i koji nema registrirano sjedište na adresi koja je navedena u presudi, a koja je i osnova pobijanog upisa.

17.U odnosu na istaknuti prigovor zastare potrebno je naglasiti da se rok računa od donošenja rješenja o upisu i stanju upisa, a kako je nesporno da je predmetni upis izvršen 18. svibnja 2012. godine, a brisovna tužba podnesena 04. lipnja 2013. godine istaknuti prigovor zastare je neosnovan.

18.Iz svega gore iznijetog nesporno proizlazi da je tužbeni zhtajev u cijelosti osnovan, pa ga je sud u cijelosti usvojio.

19.Na ročištu koje je održano pred ovim sudom 03. listopada 2014. godine utvrđena je vrijednost spora od 1.500.000,00 kuna, što preračunato daje iznos od 199.084,21 EUR-a. Kod takve vrijednosti spora za svaku radnju punomoćnik ima pravo na 1.498 bodova, a kako je tužitelj popisao parnični trošak za svaku radnju u iznosu od 1.124 boda, sud je dosuđivao za poduzete radnje zatražene bodove, a to su 1.124 boda.

20.Temeljem čl. 154. i 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22.,114/22.,155/23 u daljnjem tekstu ZPP) ovaj sud je obvezao tuženike da solidarno nadoknade tužitelju troškove parničnog postupka i to: za sastav tužbe 1.124 bodova temeljem tarifnog broja 7 točka 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne Novine 142/12., 103/14. i 107/15. u daljnjem tekstu Tarifa), za sastav podnesaka od 24.02.2015., 29.11.2019., 10.12.2020. po 1.124 bodova temeljem tarifnog broja 8. točka 1. citirane Tarife, za pristup punomoćnika tužitelja na ročišta dana 03.10.2014., 17.02.2016., 22.05.2019., 25.09.2019., 28.02.2020., 10.09.2021., 26.09.2025., 17.06.2026. po 1.124 bodova temeljem tarifnog broja 9 točka 1 citirane Tarife, za pristup punomoćnika na ročište dana 05.06.2025. 50 bodova, temeljem tarifnog broja 9 točka 5 citirane Tarife, što ukupno iznosi 13.538 bodova i što pomnoženo sa 2,00 EUR-a iznosi 27.076,00 EUR-a, kojem iznosu treba dodati PDV i što daje iznos od 33.845,00 EUR-a, kojem iznosu treba dodati troškove pristojbe za tužbu u iznosu od 663,61 EUR, troškove pristojbe na presudu u iznosu od 663,61 EUR-a, te trošak na ime predujma za punomoćnika za primanje pismena u iznosu 30,00 EUR-a i što zbrojeno daje dosuđeni iznos od 35.202,22 EUR-a.

21.Nije osnovan zahtjev tužitelja za naknadu putnih troškova njegova punomoćnika/odvjetnika za dolazak na sud. Naime, ne ulazeći u pravo stranaka na odabir odvjetnika, prema stavu ovog suda (a i sudske prakse) ukoliko u sjedištu suda, a to je Općinski sud u Makarskoj, pred kojim se vodi postupak ima dovoljno odvjetnika za zastupanje, stranka nije dužna snositi putne troškove odvjetniku suprotne strane.

U Imotskom 23. srpnja 2026.

S u d a c:

Marija Ćosić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 15 dana na Županijski sud, a putem ovog suda.

DNA:

- pun. tužitelja Darko Marjanović, odvjetnik u Zagrebu, P. Hatza 10,
- Gordana Barbarić, Magistrala 23, Podaca, po pun. za primanje pismena Jadranka Prpić, odvjetnica u Makarskoj,
- Željko Ćorić, Rodoč 80, Mostar, po pun. za primanje pismena Jadranka Prpić, odvjetnica u Makarskoj,
- Monika Ćorić, Rodočka 80, Mostar, po pun. za primanje pismena Bojan Filipović, odvjetnik u Makarskoj,
- Marko Ćorić, Rodočka 80 Mostar, po pun. Suzani Alač, odvjetnici u Makarskoj.

Broj zapisa: **9-3088b-255ae**

Kontrolni broj: **0952f-cbd16-357e8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Makarskoj** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.